

Večernik

»JUTRA«

Leto II. (IX.), štev. 106

Maribor, sreda 9. maja 1928

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemnik v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Energičen nastop angleške vlade proti princu Karlu

BIVŠI RUMUNSKI PRESTOLONASLEDNIK KAROL IN NJEGOVA SPREMLJEVALKA, GOSPA LUPESCU, INTERNIRANA NA LADJI.

LONDON, 9. maja. Poziv angleške vlade bivšemu rumunskemu prestolonasledniku princu Karlu, da naj zapusti Anglijo, je princa in njegovo okolico presenetil ter močno vznemirilo. Karlovi prijatelji se trudijo na vso moč, da bi angleška vlada preklicala svoj odlok, vendar ni nobenega upanja, da bi v tem uspeli. Londonski listi namreč soglasno odobravajo postopanje angleške vlade in naglašajo, da An-

glija nima nobenega povoda, da bi se radi princa Karla poslabšali njeni odnošaji napram Rumuniji.

LONDON, 9. maja. Princ Karol in njegova nelegitimska žena Lupescu, ki je v njegovem spremstvu, bosta najbrže že tekom današnjega dne prepeljana na eno izmed ladij. Vlada upa, da bo dosežen sporazum s princem glede roka, do katerega mora zapustiti Anglijo.

Narodna skupščina

BEOGRAD, 9. maja. Jutri se bo zopet vršila plenarna seja narodne skupščine. Med poslanci vlada zanjo veliko zanimanje, ker se pričakuje, da bo zunanji minister dr. Marinković odgovoril na znano interpelacijo Kmečko-demokratske koalicije, glede italijanske politike na Balkanu. Danes popoldne se bo vršila seja finančnega odbora, ki bo razpravljala med drugim o predlogu poslanca dr. Kramerja glede izenačenja draginskih doklad o rožniških upokojencev, o predlogu posl. dr. Sečerovala glede ukinitve dohodnine in predlogu posl. Lazića glede revizije zakona o taksah.

Protikorupcijski zakon

BEOGRAD, 9. maja. Davi sta Davidović in dr. Pečić definitivno sestavila besedilo zakona proti korupciji. Zakonski načrt bo Davidović takoj predložil ministrskemu predsedniku in zahteval, da pride čimprej na dnevni red narodne skupščine.

Naraščanje Save

ZAGREB, 9. maja. Sava je dosegla danes opoldne v Zagrebu 254 m nad normalo. Vsako uro narašča za 2 cm. Vendar pa je velika nevarnost, ki je grozila včeraj, že minula, ker se naraščanje vode ne vrši več s tako naglico kakor zadnje dni.

OSIJEK, 8. maja. Vsled zadnjega deževja je Drava katastrofalno narašala. Pri Osijeku je že dosegla maksimalno stanje in obstoja nevarnost, da prestopi bregove. Obrambni nasipi so od lanskega leta še vedno le za silo popravljeni. Oblastni odbor je dovolil za nujna popravila 100.000 Din. Davi je pričel postajati položaj kritičen. V okolici Terezinega polja se je voda že razlila čez nasipe in poplavlila vsa polja in travnike. Tudi Donava nevarno narašča.

Atentat v Prištini

PRISTINA, 9. maja. Neznani atentator je včeraj ustrelil bivšega poslanca muslimanske stranke v Macedoniji, Nazima Gafurja, nakar je pobegnil brez sledu. Gafur je sedel v kavarni »Ujedinjenje«, ko sta nenadoma počila dva strela. Bil je težko ranjen in je kmalu nato izdihnil v bolnici. Domneva se, da je atentat izvršil kak član Kosovskega komiteja iz maščevanja, ker se je Gafur v zadnjem času izneveril tej organizaciji in stobil v demokratsko stranko.

Strašen orkan v Rumuniji

TEMIŠVAR, 9. maja. Po vsej Rumuniji je besnel včeraj silen orkan. Na Črnem morju je vihar uničil ali težko poškodoval mnogo ladij. V Constanzi se je porušilo več slabih zgradb, poškodovano je tudi pristanišče samo. V Campini je padala tudi toča. Orkan je bil tako močan, da je ruval drevje s koreninami vred. Temperatura je povsod močno padla. Po vesteh iz notranjosti dežele divjajo skoro povsod nevihte. Orkan je zahteval tudi okoli sto človeških žrtev.

Preiskava proti Bela Kunu

DUNAJ, 9. maja. Kakor doznava »Reichspost«, sovjetska vlada dosedaj še ni izvršila nobenega koraka na Dunaju radi aretacije Belle Kuna. Preiskava je tudi ugotovila, da sovjetsko poslaništvo ni vedelo za Kunovo bivanje na Dunaju in tudi ni bilo z njim v nobeni zvezi. — Preiskava proti Kunu bo te dni zaključena, nakar se bo vršila proti njemu razprava, za katero vlada že sedaj izredno zanimanje.

USMRTITEV BOLGARSKIH KOMITAŠEV V SOLUNU.

SOLUN, 8. maja. Tu sta bila včeraj ustreljena dva bolgarska komitaša, ki sta bila preteklo leto obsojena na smrt radi nameravanega atentata na jugoslovanskega generalnega konzula v Solunu in ker sta nameravala spustiti v zrak več zgradb v Solunu.

Dva velika javna zbora Kmečko-demokratske koalicije v Prekmurju.

Za nedeljo 13. t. m. sta sklicana v Prekmurju, v srezu Dol. Lendava, dva velika javna shoda Kmečko-demokratske koalicije in sicer ob 9. dopoldne v Beltincih pri g. Gönterju, ob 2. popoldne pa v Dobrovniku pri g. Toplaku. Na obeh shodih govorijo narodni poslanci gg. dr. Pivko, Pucelj, župnik Matica in več oblastnih poslancev ter drugih zastopnikov KDK. Zanimanje za oba zbora je zelo veliko ter je pričakovati mnogobrojne udeležbe. —

Srežki občni zbor in politična šola SDS v Dol. Lendavi.

Za nedeljo 13. t. m. je sklican v Dol. Lendavo občni zbor srežke organizacije SDS in obenem enodnevna politična šola. Na občnem zboru po podal politično poročilo tudi g. narodni poslanec dr. Pivko. Prireditelj bo trajala od 8. zjutraj do 4. popoldne. V politični šoli predavajo dr. Pivko, dr. Reisman in Spindler. —

Od Curiha do Inomosta

OD USPEHA DO USPEHA. — ŠVICA NAVDUŠENA ZA GLASBENO MATICO. — NA VROČIH TIROLSKIH TLEH.

Koncert v Zürichu je uspel jako dobro. Tako polne dvorane niti praška »Smetana« ni imela. Koncertu so med drugim prisostvovali zastopnik kantonalne vlade dr. Oettiker, župan mesta dr. Spörri, ministrski izaslanik dr. Jovo Marković, ki je prispeval nalašč radi koncerta iz Berna, naš konzul dr. Schwarz z vsem konzularnim osebjem, nadalje konzuli Anglije, Nemčije, Francije, Avstrije, Rumunije, Bolivije, Peruja in Italije ter predsedniki raznih pevskih društev. Občinstvo je prirejalo Matice navdušene ovacije in venomer je morala ponavljati in dodajati.

Po koncertu se je vršil prijateljski sestanek, ki se ga je udeležil naš konzul ter mnogo članov jugoslovanske kolonije, ki so korporativno prišli na koncert in nam poklonili krasen venec ter šopek cvetlic. Konzul nas ni mogel prehvaliti in nas je prosil, da čimprej pridemo zopet v Švico. Isto je rekel kritik in komponist dr. Kaufmann, predsednik največjega curiškega pevskega zbora »Männerchor«, ki šteje 300 ljudi. Dr. Kaufmann je imel navdušen govor, v katerem je pel slavo slovenskemu jeziku in slovenski pesmi. Zahvalila sta se mu dr. Tomišek in g. Arnuš z besedami in s podaritvijo v knjigo vezanih naših pesmi.

V soboto zjutraj smo se odpeljali v Luzern, kjer smo zvečer koncertirali v slabo zasedenem gledališču. Krivda na slabem obisku leži v zakaslenosti plakatov in programov. Moralen uspeh je bil pa tudi v Luzernu nad vse dober. Venomer smo morali ponavljati in dodajati.

V Buchsu smo se poslovili od Švice, kjer smo zapustili nad vse ugoden utis o naši domovini, uspeh Matice v Švici je zelo pomemben. Šli smo v svet, da ga spoznamo z našo domovino, z našim narodom, z njegovo dušo. Švica je bila nad vse presenečena. Zastopnik vlade v Baslu se ni mogel dovolj načuditi lepoti našega jezika in je obžaloval, da ne obvlada slovenščine, da bi mogel pozdraviti goste v njihovi materinščini. Zato je naprosil dr. Tomiška, da spregovori tudi nekaj slovenskih besed. V Baslu, Zürichu in Lucernu so nam kritiki pri poznali prvovrstnost in povdarjali, da takega zbora še niso slišali. Obžalovali so, da nismo imeli nabito polnih dvoran. Povabili so pa Matico, da pride znova, če le moreče že prihajajo leto in takrat bo Švica pokazala, kako zna ceniti umetnost. Govorniki so omenjali tudi ljubljansko Matico in se čudili njenemu krasnemu uspehu na Češkem. Veseli nas, da so se ljubljanci tako dobro odrezali. Mi nismo imeli tako navdušenih sprejemov, kakor oni. Pomisliti pa je treba, da je šla ljubljanska Matica med brate, takorekoč domov, mariborska Matica pa je šla v tujino, med tuje ljudi in še v Švico, ki se najbolj brani tujih vplivov in ljubi le domačo umetnost. Razen tega je Švica središče izletov pevskih zborov z vseh koncev sveta in zato zelo kritična. Matica je častno zastopala svojo domovino. To ji je treba priznati. Ni šla v tujino, da se gnotno opomore, marveč, da si opomore moralno. Težka je bila naloga, težja nego si je predstavljala.

Šele v Švici, na licu mesta je spoznala strmo pot, ki vodi do njenega cilja: zmagati. Zdelo se je že, da bo morala ostati spodaj. Toda že po prvi pesmi se je zmagovito dvignila in pokazala tujcem, kdo in kaj smo. Dosegla je višek, dosegla je cilj in to je več ko dovolj. Vsa Slovenija je lahko ponosna nanjo.

Pravijo, da najdeš Slovenca po vsem svetu. Bogme, to je pa res! V Buchsu n. pr. sta prišla v voz dva avstrijska carinika revidirati v slovenskem jeziku. Sta to dva Slovenca, ki si tudi daleč od doma služita svoj kruh. Seveda sta bila pristržno pozdravljena. Bila sta tudi na našem koncertu v Zürichu. V Buchsu nas je pa čakalo še večje presenečenje. Ko smo stali na postaji, pripelje brzovlak, ki je imel dva voza samih Hrvatov in Slovencev. Bilo jih je okrog 200. Peljali so se v Kanado s trebuhom za kruhom. Sami zdravi mladi ljudje, fantje in dekleta. Zapeli smo jim na postaji »Ej trubaču«, »Lepo našo domovino« in »Morje adrijsko«. Rojaki in številni tujci, ki so nas poslušali, so nam živahno aplavdirali.

V Innsbrucku smo prispeli ob pol 17. uri. Na kolodvoru so nas sprejeli številni člani »Tiroler Sängerbunda« in pa jugoslovanski dijaki. V Avli nas je pozdravil drugi zvezni predsednik »Tiroler Sängerbunda« dr. Andorff. Povdaril je historični moment, da je Matica prvo društvo, ki je prišlo iz Jugoslavije na Tirolsko. Križem smo držali doslej roke in se sovražno gledali. Zakaj tako? Vojska je končana, narodi si žele miru. Naj bodo nasprotstva pozabljena, oba naroda se naj ljubita in delujeta za dobrobit človeštva. Zato iskreno pozdravljena Matica, ki planira pot s kulturo, z narodno pesmijo, ki je izraz volje in duše naroda, najvišjega faktorja v državi. Za njim je govoril akademik Kačer, ki nas je v slovenskem jeziku v imenu Slovencev, ki jih študira v Innsbrucku 20, iskreno pozdravil. Obema govornikoma se je zahvalil predsednik dr. Tomišek. Posebno zahvalo je izrekel »Tiroler Sängerbundu«, ki ima največ zaslug na tem, da je prišla Matica tudi v Innsbruck.

Ko smo se razdelili in nastanili po hotelih, smo šli ob pol 18. uri na goro Isel, da se poklonimo tirolskemu narodnemu junaku Andreju Hoferju. Krog monumentalnega spomenika, ki krasno predstavlja velikega junaka, se je zbralo mnogo ljudi v kljub temu, da je dež na vsak način hotel poklonitev preprečiti.

Predsednik dr. Tomišek je stopil k vznožju spomenika in v kratkih besedah omenil namen poseta mariborske Matice na goro Isel ter položil lep lovorjev venec, okrašen s slovenskimi in tirolskimi trobojnicami. Nato smo zapeli tirolsko himno »In Mantua zu Bänden«, kar so navzoči pozdravili z živahnimi klici. Za tem je imel krasen govor podžupan g. Fischer v imenu tirolske vlade in mestne občine. Po uradni delu smo si ogledali zgodovinsko znameniti Berg Isel ter Hoferjev muzej, ki vsebuje razne vojne rekvizite od starih časov do danes. Posebno zanimiva je Hoferjeva soba.

Sedemstoletnica lavantinske škofije

Jutri poteče 700 let, odkar je bila 10. maja 1228 s posebnim papeževim odlokom ustanovljena lavantinska škofija s sedežem v Št. Andražu v Labodski dolini na Koroškem.

Dogodek je za nas važen posebno radi tega, ker je bil sedež lavantinske škofije, pod katero je spadal velik del štajerskih Slovencev, po dolgih 600 letih in po velikih težavah premeščen končno v Maribor, kjer je bil blagopokojni dr. Anton Martin Slomšek dne 4. septembra 1859 slovesno introniziran v mariborski stolnici. Danes je lavantinska škofija ena največjih jugoslovanskih škofij in obsega vse ozemlje mariborske oblasti. L. 1923 so prišle pod lavantinsko škofijo tudi župnije Apaške kotline, ki so bile do sedaj podrejene sekovski škofiji v Gradcu, dalje obe prekmurski dekaniji (Dolnja Lendava in Murska Sobota), ki sta spadali pod madžarskega škofa ter 13 župnij krške škofije (Dravograd in Mežiška dolina). Dne 1. maja 1924 je bila lavantinska škofija končno še izločena iz solnograške metropolitanske zveze, s čemer je prenehal vsak vpliv bivših nadrejenih inozemskih cerkvenih dostojanstvenikov.

Slovenci smo bili svoječasno ne samo politično, ampak tudi cerkveno popolnoma odvisni od tujcev, ki so nam bili vse prej kot naklonjeni. Mogočen je bil vpliv nemških škofov in duhovščine, ki so odločno nasprotovali temu, da bi dobili Slovenci kako svojo škofijo. Posebno težaven je bil položaj Slovencev v sedanji mariborski oblasti. Spadali so v cerkvenem oziru pod same tuje škofove, od katerih se zlasti sekovski škofje v Gradcu in krški škofje v Celovcu ne samo da niso prav nič ozirali na želje in zahteve Slovencev, temveč so pošiljali med nje večinoma samo nemške duhovnike.

S prenosom sedeža lavantinske škofije iz Št. Andraža na Koroškem v Maribor, se je izvršil prvi jako važen korak k cerkveni osamosvojitvi štajerskih Slovencev. Česar ni mogel dovršiti naš veliki Slomšek, pa nam je končno prineslo ujediničenje. Danes spada namreč vse prebivalstvo mariborske oblasti pod lavantinsko škofijo s sedežem v Mariboru in vpliva inozemskih škofov ni več, kar je v narodnem oziru nedvomno neprecenljivega pomena. Sedeža blagopokojnega dr. Antona Slomška ne sme in tudi ne bo več zasedel nobeden tujec.

Mariborski Glavni trg v majniku

POMLADNE TRŽNE DOBROTE IN POSEBNOSTI. — SPECIJALITETE. — CENE. — SOCIJALNE SLIKE.

Maribor, v zgodnjem maju.

Do obupnosti grdo majniško vreme meša račune raznim prireditvam, izletnikom in celo poljedelcem. Ne more pa zmešati računov našemu živilskemu trgu, ki dobavlja vse gastronomske potrebe od luksuznega sočivja do najpotrebnejše skromne zelenjave. Pa samo v nekemero. Namreč glede na udeležbo kupoval in seveda prodajal, pač pa zato izdatnejše kaže svoj vpliv na — cene. Za objektivnega presojevalca razmerja je ta pojav povsem umljiv, če upoštevamo okolnost, da predolgotrajna moča škodoje vrtinim in poljskim kulturam; da so po 2—3 ure oddaljena sela zvezana z mestom s skrajno slabimi cestami, kjer sega blato preko gležnjev mestoma celo do kolen. Na takih cestah trpi človek, živina, vozilo in — obutev. Vendar pa so v splošnem cene precej stalne, tako, da dobiš vtis o nekakem discipliniranem izvedenem kartelu in le tuptam se pojavi kdo, ki tako dolgo »konkurira«, da je jebas docela izpraznjen in denarnica napolnjena.

Mariborski trg je najživahnejši ob sredah in seveda — sobotah. Nekatere gospodinje špekulirajo na zgodnjo, druge zopet na poznejšo uro; prvim je do svežega blaga, drugim do cenejše robe.

Poglejmo si malce pomladne tržne dobrote in posebnosti na mariborskem trgu! — Predvsem se opazi, da prevladuje prva pomladna salata, ki je docela izpodrinila — regat in motovivec, ki sta gospodarila do pred kratkim. Drobna salata je sedaj hvalabogu v ceni silno padla, tako, da se lahko za 3 dinarje najde iste precej velika družina, medtem ko pomeni prva glavna salata po svoji ceni luksus. A prva, umetno v toplih gredah vzgojena kolerabca (nadmernica) ti vzame sapo, če pobaraš po njeni bajeslovni ceni. Med tipičnimi pomladnimi dobrotami na mariborskem trgu so precej poceni šopki prve rdeče redkvice, ki je za nekatere gurmane prava slaščica, marsikateremu siromaku pa — obed in večerja. Pa je res okusna ta prvopomladna vrtna slaščica, o katere uporabi govore leksikoni kuhinjske umetnosti. Preko jajc, mleka in mlečnih izdelkov, ki se prodajajo v kaj različni varijaciji cen skozi leto in dan, naletiš že na zgodnji grah in laške, brezokusne črešnje, ki so neprimerno drage. Oranže so padle po svoji kvaliteti; postale so suhe in vodene, a zato tem — dražje. Pa kaj bi vse naštevati, ko ni prostora za specializiranje vseh predmetov na pomladnem trgu! — Za proletarske želodce se prodajajo celo repne cime za solato in — mlade koprive, katere so v svetovni vojni prestale re-

skušnjo, da dajo izborno špinačo. Sicer pa je prave špinače na cele kupe naprodaj in niti preveč draga ni. Med narodom kot izvrstno zdravilo proti prsnim boleznim »sloveci« vršički mladim smrek so tudi na višku konjunktura.

Med gobami in sicer prvimi je omeniti snežinke in prav mnogo mavrohov (smrčnikov), ki sicer niso predragi, pač pa imajo v svojem osrčju cela gnezdišča rdečih mravelj... Vzeti bi moral veliko količino teh okusnih prvih gob, da je mogoče napraviti primerno »rijto« za par ljudi.

Tudi prvi česenj, nacionalna predjed Srbijancev in stalna južina oz. obed marsikaterega prečanskega bosjaka že briljira poleg drobnjaka. Oba produkta imata zelo velik promet, saj vsebujeta v zvezi s pomladnimi sokli polno manganskih snovi, ki so zdravju in človeškemu organizmu sploh neohodno potrebne.

Pozabiti pa ne smemo pestrega pomladnega cvetja vseh mogočih vrst in kategorij, ki daje trgu uprav pomladansko obeležje. Od priproste gozdne šmarnice preko raznolikih ljubkih mačeh do duhtečega španskega bezga najdeš nebroj eksemplarov naše naravne, gozdne in umetne flore.

Vmes pa meketajo kozlički, se kregajo ženske, intervenira stražnik — — — Z neba pada skoro vsak dan dež na človeško nevoljo in škropi na nevoljo zemljanov.

To je mariborski pomladni trg kakor se nam prikazuje v prislovično »lepem« mesecu maju, ki velja kot najlepši v vrsti svojih tovarišev. Letos pa se nanj je predstavil v kaj čudni garnituri, vendar upajmo, da se do polovice svojih dni temeljito izplaka, da se bo potem tem lepše in pristrčnejše nasmejalo.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Sreda, 9. maja ob 20. uri »Jesenski mavec« ab. D. Kuponi.

Četrtek, 10. maja ob 20. uri »Lepa pustolovščina« ab. C. Kuponi.

Poplava v Medmurju.

Vsled neprestanega deževja je Mura silno narasla in pri Goricanah že prestopila bregove. Nad 2.000 orahov zemlje in pašnikov vzdolž Mure je pod vodo. V 24 urah so bile uničene bogate nade kmetov na letošnjo letino. Od poplave so prizadete številne občine blizu Čakovca in je pomoč nujno potrebna.

Velika kavarna.

Veliki pevski koncert z balalajko. 951

Mariborski in dnevni drobiš

Važni sklepi mestnega sveta

Na svoji poslednji seji je mestni svet mariborski sklenil, da se čim prej omeji avtobusni promet po Vetrinjski ulici tako, da se bo vozilo po tej ozki ulici le v smeri Grajski trg—Glavni trg, medtem ko se bo nasprotni promet usmeril z Glavnega trga po Tattenbachovi in Kopališki ulici. Spričo številnih nezgod v prenatrpani Vetrinjski ulici je že res skrajni čas, da se tu ukine promet v eni smeri, predno se pripeti kakšna večja nesreča. — Prodajanje sladoleda po ulicah se letos uredi tako, da bo smelo biti v Mariboru le 12 vozičkov, in sicer bo imel po enega vsak mariborski slaščičar, naši podjetni sodržavljeni z juga pa po dva vozička. Sladoled pa se ne bo smel prodajati pred osmo uro jutraj in prodajalci pred šolami sploh ne bodo smeli postajati. — Izvoščki morajo zapustiti Grajski trg, kjer so stali tik pred Zemljičevo verando ter se preselijo štirje k zidu pri Scherbaumu med kopališko ulico in Grajskim trgom, dvojica pa odide pred Glavno pošto. — Avtomobilski izvoščki, ki so doslej ovirali promet avtobusov poleg bivše Jadransko-podunavske banke, se preselijo pod drevesa poleg trgovine Berdajs na Trgu Svobode. —

Nov poveljnik mariborskega 45. pešpolka.

Dosedanji začasni poveljnik mariborskega pešpolka g. podpolkovnik Dušan Petković je imenovan za poveljnika 48. pešpolka v Plevlju; za poveljnika našega 45. pešpolka pa je imenovan g. polkovnik Čedomir Stanojlovič, brat poveljnika jugoslovenske zračne vojne sile generala Stanojloviča. —

Mesto v zastavah.

Danes dopolnje je precej hišnih posestnikov v Mariboru izvesilo narodne in državne trobojnice v pozdrav zastopniku Vatikana na našem kraljevem dvoru v Beogradu, ki je prisel ob 15. v naše mesto. Posebno okrašena je stolna cerkev in škofijska palača.

Matičarji so se povrnil.

S sinočnjim graškim vlakom ob pol desetih so se povrnil pevci in pevke mariborske Glasbene Matice s svoje uspešne koncertne turneje po švicarskih centrih in v Innsbrucku. Vkljub silnemu dežju je pričakalo mariborsko občinstvo na kolodvoru v nepričakovanem lepem številu svoje ljubljence, ki so ponesli našo pevsko kulturo na velekritičen zapad in dvignili naš sloves in ugled v inozemstvu bolj uspešno kakor vsa naša oficijelna inozemska zastopstva. Razen Mariborčanov, ki so sprejeli na kolodvoru osem dni odsotne svoje, so s svojo osebo navzočnostjo počastili Matičarje pri prihodu tudi veliki župan g. dr. Schaubach, podžupan g. dr. Lipold, oblastna odborika gg. dr. Veble, Kranjc in drugi. — Ves Maribor težko pričakuje petkovega koncerta Matice. —

Novinarski klub.

Člani naj se polnoštevilno udeleže rednega običnega zbora sekcije, ki bo v nedeljo, 13. t. m. dopoldne v Laškem. V svrhu potrebnega razgovora v četrtek, 10. t. m. ob 17. klubova seja v Grajski kleti. — Predsednik.

Spremembe pri mariborskem sodišču.

Z današnjim dnem so izvršene delne spremembe pri posameznih referatih okrajnega in okrožnega sodišča v Mariboru. Kazenski sodnik g. dr. Adamič je premeščen k civilnemu oddelku, na njegovo mesto pride sodnik g. Senica iz Murske Sobotice. Izvršilni oddelk bo imel odslej dva sodnika in dobi poleg dosedanjega g. dr. Mihaliča še okrajnega sodnika g. Habermutha iz Prevalj. Sodnik g. Leo Štukelj je postal preiskovalni sodnik na mestu g. dr. Štruklja, ki je odšel v Ljubljano. Sodni svetnik g. dr. Lešnik pa je premeščen s civilnega oddelka okrajnega sodišča kot sodnik poedinec k okrožnemu sodišču na mesto sodnega svetnika g. dr. Senjorja, ki je postal član prizivnega civilnega senata. —

Smrtna kosa.

Včerajšnja brzobavka o smrti hrvatskega politika dr. Horvata v Zagrebu pravljamo v toliko, da ni umrl dr. Alojzij, temveč dr. Aleksander Horvat, znani zagrebški odvetnik, bivši zastopnik v hrvatskem saboru in vodja hrvatske stranke prava. Pokojnik je bil tudi upravitelj konkurzne mase Slavenske banke.

Tridesetletnica županovanja Alojzija Sela v Zrkovcih

V torek 15. t. m. bo minulo 30 let, odkar stoji na čelu občine Zrkovci pri Mariboru, znanega priljubljenega izletišča Mariborčanov, tamošnji ugledni posestnik in gostilničar g. Alojz Sel. G. Sel je stara narodna korenina, ki tudi v najtežjih časih našega suženjstva ni klonil svoje glave. Je tudi vsikdar bil odločen in zaveden naprednjak, svojčas pristaš narodne stranke za Štajersko, in po prevratu pristaš Demokratske stranke, kise v kljub raznim vabam nikdar ni udal. Mariborske in okoliške organizacije SDS so sklenile, da priredijo v četrtek 17. t. m., na praznik Vnebohoda, popoldanski izlet v prijazne Zrkovce v gostilno g. Sela, kjer hočejo ob neprisljeni zabavi počastiti vrlega narodnjaka na njegovem domovanju. Na razpolago bo za izlet, zlasti tudi za povratek, mestni avtobus. Vsi somišljeniki in prijatelji so vabljeni, da se izletnikom pridružijo. Podrobnosti bodo še objavljene. —

Podeželska deca v mestu.

Prišel je zlati in cvetoči majnik, čas težko pričakovanih šolskih zletov, ki letos sicer ni tople in solnčen. Ekskurzije podeželske dece pa se kljub temu množijo v mesto. Vsak dan vidimo procesije šolarčkov, ki v svoji blaženi naivnosti ogledujejo najbolj izložbe. Tudi okoliški avtobusi jih vsak dan privlačajo. Včeraj je bil n. pr. nabito poln radgonski avtobus, iz katerega je deca veselo vzklikala in mahala v pozdrav neznanim Mariborčanom. —

Hidrotehnični oddelk v Mariboru ukljen.

Kralj je podpisal ukaz, s katerim se ukine hidrotehniška oddelka v Ljubljani in Mariboru. —

Ljubljanska občina za potresne žrtve na Bolgarskem.

Ljubljanski občinski svet je na svoji sinočnji seji votiral 25.000 Din za potresne ponesrečence na Bolgarskem. —

Nalezljive bolezni v Mariboru.

Od 1. do 7. maja sta bila mariborskega mestnemu fizikatu prijavljena samo 2 slučaja obolezlosti za nalezljivimi boleznimi in sicer za škrlatinko. —

Praglasitve za mrtve.

Okrožno sodišče v Mariboru je uvedlo postopanje, da se proglase spodaj navedeni pogrešanci za mrtve, ker se more o njih po zakonu domnevati, da so umrli. Vsakdo, ki bi kaj vedel o kateremkoli teh pogrešancev, naj to sporoči sodišču ali skrbniku. Pogrešance same pa poziva sodišče, naj se zgledajo pri njem, ako še žive: Filip Mencinger, posestnik v Večeslavcih; Sebastijan Haložan, posestnik v Doklecih; Anton Robar, posestnikov sin v Leviču; Martin Cajlinger, čevljarji pomočnik v Dragoviču; Alojzij Kovačič, posestnik v Kukavi; Jožef Kis, delavec v Pincih; Gabrijel Stebih, želar v Polancih; Franc Matjašec, posestnik v Selu; Franc Muršič, posestnik v Zamencih; Martin Kavaš, poljedelec v Odrancih; Marko Gjörköš, poljedelec v Nedelici; Štefan Šömön iz Brezovice; Franc Premzl, posestnik v Trničah; Anton Marič, poljedelec v Rogašovcih; Ivan Zakoč, posestnik v Odrancih; János Horvat, posestnik v Salamoncih; Štefan Legen, posestnik v Ivancih; Štefan Puhar iz Bogojne; Matija Baligač, posestnikov sin v Izakovcih; Štefan Rožman, poljedelec v Filovcih; Ivan Horvat, posestnik v Srednji Bistrici; Ludovik Šinček, posestnik v Janovcih; Josip Kokaš, poljedelski delavec v Čekečki vasi. —

Peta žrtev Drave, — Danica Lešnikova najdena.

Včeraj popoldne je prejel kolar, gosp. Alojzij Lešnik, ki je dan poprej pokopal svojo hčerko Silvico, od župnišča Sv. Marjeta na Dravskem polju brzobavno obvestilo, da je Drava pri Moškanjcih blizu Ptuja vrgla na kopno njegovo tragično preminulo najmlajšo hčerkico Danico. G. Lešnik se je s svojo sestro z včerajšnjim popoldanskim vlakom odpeljal po svojega otroka. — Sedaj je Drava torej izročila že pet žrtev, medtem ko truplo še vedno pogrešujejo brodarja. —

Kraljevski sprejem v nekraljevski Rusiji

TUDI SOVJETI IMAJO ŠE DVORNI VLAK. — REGIMENT LAKAJEV Z NOVIMI OBLEKAMI PRI AFGANISTANSKEM KRALJU V KREMLJU.

Če bi si bil pred nekaj leti predznil kdo v deželi sovjetskega medu in mleka reči, da bo v kratkem obiskal boljševiški paradiz pravi pravcati kronani kraljevski par, ki bo po rdeči gospodi sprejet z istim če ne večjim sijajem, kakor so nekoč pozdravljali goste sebi enake ruski carji, bi ga bili poslali v norišnico, če ne bi bila že preje opravila na njem svojo dolžnost Čeka neslavnega spomina. In dobrih deset let po ustanovitvi boljševiškega carstva se je to uresničilo: rdeča Moskva je pred kratkim sprejela afganistanskega kralja in kraljico prav tako če ne bolj slovesno kot nekoč bela Moskva evropske suverene.

Na dolgo in široko se je pisalo po vsem svetu o izredno uspelem romanju afganistanskega monarha po zapadno-evropskih prestolnicah, kjer so mu na uprav srednjeveško pompozni način razkazali vse zanimive zakladnice evropske bogatije in ogromno pomorsko in suhozemno oboroženo vojsko. Marsikateremu navadnemu zemljanu je seveda prišlo na misel vprašanje, se li ne bi dale vse te velikanske vsote sredstev, ki so se takorekoč pognale v nič za te ceremonije, mnogo pametneje uporabiti v dobi vsesplošnega neblagostanja Evropejcev. In z zanimanjem so ljudje pričakovali, kako bo potovanje Amanullaha skozi sovjetsko Rusijo, »najbolj demokratsko vladavino« našega planeta. Kajti, če je monarh že enkrat posetil London kot predstavnika Indije, na katero meji Afganistan, je moral stopiti tudi v Moskvo k svojemu sosedu Rusu v vas, kajti zamera je tudi tu silna stvar.

Sedaj so pričela prihajati poročila o aranžmaju sprejema afganistanskega kralja po onih revolucionarnih, ki so pobili carsko rodbino in ki jim je monarh poosebljeni despotizem in monarhija velika kapitalistična ječa. Na ruski meji je že čakal pripravljen poseben ruski dvorni vlak, sestojec iz dvojice razkošnih vagonov, ki ju je nekoč uporabljal carski par ... Priklapljenih mu je bilo četvero tajinstvenih vagonov, mrtvaško črno po-

barvanih, v katerih so bili spravljani do zob oboroženi eksekutorji G.P.U., naslednika nekdanje Čeke, dodeljeni v osebno varnost azijskega vladarja, ki se je vozil s soprogo po ruski zemlji. Ne samo to: po vsej železniški progi so bili razmeščeni organi GPU, vse kretnice so bile plumbirane in v bližino kolodvorov ali železniških naprav ni smel noben sovjetski državljani.

Kolodvor v Moskvi in vse glavne ulice pred njim so bile hermetično zastražene po sovjetski vojski. Ostali promet so tu enostavno ustavili. Na obeh straneh ceste pa so stali po hodnikih dvojni kordoni rdečih gardistov. Na postaji so pričakovali Amanullaha med drugimi vsi Afganci, ki študirajo moskovsko vojno akademijo ... Na čelu pa so bili seveda vladarji Rusije: Kaljinin, Vorošilov, Sjemaško — med tem ko je ministrski predsednik Rikov nenadoma obolet. Baje ni ostal brez razloga doma, ker se je moral vendar enkrat odpočiti po tritedenskem neprestanem mukopolnem delu v pripravljalnem odboru za sprejem kralja. Da se preprečijo vsa neugodna iznenadenja za časa kraljevega bivanja v Rusiji, je dobila garda GPU neomejeno moč v poslovanju!

Afganistanski kraljevi par so namestili v razkošnih apartmanih velepalace kremljske vlade. Poslopje so že prej znotraj in zunaj očedili ter nastavili v palači regiment lakajev s posebnimi črni mi oblačili. Vso služinčad pa so pravčasno naučili, kako se je treba ponašati pred kronanimi glavami ... Na razne bankete v čast azijskemu monarhu pri Kaljininu in Čičerinu so bile tajno povabljeni le vrhovne sovjetske glave, da ne bi za razmetavanje denarja zvedelo ljudstvo, ki pa vkljub temu javno govori po Moskvi o uprav velekapitalističnih gostijah na teh banketih in o vrnitvi častitljivega Kremlja nekdanji nalogi sprejemanja kronanih glav. — Čez sedem let vse prav pride in pa Nihil novi sub sole...

Paradiž samcev

Marsikatera naših dozorelih devojk se bo morda namrdnila, češ, kaj pa me, ali ob naši strani ni več paradiža. Pa potolažite se, ljube dušice, tak paradiž si ustvarjajo Amerikanci, ki imajo »pare«. Naši jugoslov. samci imajo bolj zdrave nazore v tem pogledu.

Ko vam natančneje povemo, kaj vse bo nudil ta ameriški samski paradiž, jim ga ne boste zavidali. Mogoče boste celo rekly, da to ni paradiž, ampak najbolj komfortna krmilnica in lenuharnica za mlade, blazirane, petične Amerikance, ki gledajo na življenje brez idealov, podobni človeku-stroju brez duše, praktični suhoparni Amerikanci.

Ta samski raj bo približno tak-le: V podzemskih prostorih, v parterju in prvi in drugi etaži bodo kleti, kuhinje, shrambe, telovadnice in razne dvorane za zabave: koncertna dvorana, biblioteka, čitalnice, restavracija in kavarna. Šest dvoran služi športu za švedsko gimnastiko, jahanje, veslanje etc. Na ploščeni strehi se nahaja zimski in letni vrt in igrišče za golf in nogomet. Poleg velikanske plavalnice je še turška kopel. Podzemska železnica ima pod zgradbo svojo postajo. Da ne manjka pošta, telefon, telegraf, radio in potni biro, se razume. Razun tega so v poslopiju še trgovine za moško garderobo, brivnica, pralnica in delavnica za krojače in čevljarje, zdravnik in lekarna.

Od tretje etaže naprej se nahajajo stanovanja za samce z liftom. Vsako stanovanje sestoji iz velike sobe s pred-sobo in kopalnico, kar popolnoma zadostja zahtevam takega skromnega samca v deželi dolarja. Postelja s pritliklami je skrita v steni. Pritisneš na gumb in ti brez ropota pridele na dan, pritisneš spet, pa ravno tako tiho izgine. Nad posteljo v dolbini stoji električna svetilka in polica za knjige. Višek komforta predstavlja marmorna plošča v zidu z napisi: ka-

va, mleko, kakao, čaj; pod napisi so cevi, iz katerih ti zaželeno priteče — če cev odpreš. Na isti način se dovaja voda, topla in mrzla. Razna mrzla jedila se ti pnevmatično pošljejo v sobo. Po končani južini postaviš posodo v električno omari co, pritisneš spet na gumb in vroča voda vse umije. Umito posodo deneš v drugo omario, kjer vroč zrak posodo posuši in jo avtomatične krtačice očistijo. Električen sesalec za prah te na najkomodnejši način reši te nadleže. V prospektu, katerega je izdala del. družba »Hiša lordov« in ki ta paradiž zida, čitaš med drugim: »Mislili smo na vse, kar samec potrebuje, da mu omogočimo čim ugodnejše življenje; če pa se kateri izmed p. t. samcev kljub temu odloči za ženitev, potem so ga do tega koraka dovedli gotovo vzroki — vzvišenega značaja.«

Torej na vse je mislila »hiša lordov«. Vrag jim naj vzame ta njihov »paradiž«. Sicer pa morajo ti ameriški »samci« biti neka subtilna bitja brez krvi, ker imajo tako skromne, deviške zahteve. In pa tisti vzroki »vzvišenega značaja«? Kaj pa oni, ki takih vzrokov ne poznajo? To je res komodna rešitev zakonskega problema. Tak »špas« si pač samo lahko privoščijo — Amerikanci, nam pa to posebno ne imponira, posebno če pomislimo, koliko dobrega bi se dalo s tistim ogromnim kapitalom, ki ga bodo »skromni« ameriški samci v svojem »paradižu« potratili, storiti za razne trpine, katerih gotovo tudi v Ameriki ne manjka.

Pa sentimentalnih, socialnih čustev ne smemo iskati pri Amerikancih. Oni so praktični ljudje in nič več. Vsak si ustvari paradiž na tem svetu po svojem okusu, Amerikanci s komfortom, mi pa s poezijo in romantiko.

Okradena afganistanska kraljica.

Na ruski meji sta bila ukradena dva kovčega iz prtljage afganistanske kraljice, v kateri so bile dragocene obleke in čipke. Tatvino so opazili šele pri prihodu prtljage v Moskvo.

Cvetke iz govorov parlamentarcev

Slavni rimski govornik Cicero je znal brez vsake priprave govoriti tako krasno in prepričevalno, da je bil njegov govor dovršen kot pisana knjiga. Toda v glavnem se je ta veliki govornik za svoje govore, ki jih je imel v senatu, temeljito pripravil. Najprej jih je doma sestavil in se jih potem naučil na pamet s potrebnimi glasovnimi in dinamičnimi efekti.

In če se je že veliki Cicero pripravil za svoje govore v senatu, toliko bolj bi bilo potrebno, da bi to storili tudi sedanji številni govorniki v parlamentu, na zborovanjih itd.

Kdor ima smisla za humor in prelista razne zapisnike parlamentarnih sej ali stenograme velikih govorov, izgovorjenih o priliki svečanosti, najde v njih tako bogastvo komike in humorja, da se ga v taki meri in obsegu ne bi mogel zmisliti niti najbolj duhovit humorist.

Francozi so jako temperamenten narod in se v njihovih govorih zato zelo često dogajajo taki slučajji. Iz zbirke, ki jo je zbral neki francoski humorist, navajamo nekoliko slučajev:

— »... težka smrtna kriza je zadela vse naše gospodarstvo, toda ona ne more imeti zlih posledic, kajti mi ...«

— »... v starih usnjatih hlačah, obarabljenih v borbah in naporih, bijejo hrabra srca naših vojakov.«

— »... Srce, ki bije pod delavsko bluzo naših bratov, ni nič slabše kakor ono, ki bije pod cilindri aristokracije ...«

— »... Kadar gledaš ta prekrasni kip, ne moreš na prvi hip spoznati, ali je vlit iz bronu ali marmorja.«

— »... Če te zadene sovražna krogla, umri brez besede za domovino in zakliči: Živela Francija!«

Tako je v Franciji. Nedvomno pa bi se gotovo še bolj izplačalo, ako bi kdo prebrskal stenografske zapisnike o govorih naših parlamentarcev. Našel bi namreč gotovo še mnogo več takih cvetk.

Potujoče kobilice v Siriji

V Siriji so se pojavile nedavno potujoče kobilice, ki so strah in trepet tamošnjega prebivalstva. Kamorkoli namreč pridejo, ogledajo in uničijo vse. Potnik, ki se je peljal z ekspresnim vlakom v starodavni Aleppo, opisuje dogodek sledeče: »Nenadoma smo iz ust sopotnikov zaslišali strahotne klice: Potujoče kobilice! Pogledali smo skozi okno in nudi se nam je grozen prizor. Bili smo v oblaku potujočih kobilic. Na milijone in milijone teh požrešnih živalic je brenčalo v zraku in jih je bilo primerjati s seditim snežnim zametom. Ekspresni vlak ni mogel več z mesta, ker kolesa na opolkem tiru niso mogla naprej. V svojih nadah ogoljufani arabski kmeti so v obupu še enkrat pognali svojo živino na polja, da se dobro napase, kajti kamor pridejo potujoče kobilice, požro čisto vse. So namreč naravnost neverjetno požrešne. Ako je ktera bolna ali ranjena in žere še spredaj salato, jo lakotne tovarišice že zro od zadaj. Le kdor je sam že videl to najogabnejšo vseh nadlog, more razumeti, zakaj je omenjena že v sv. pismu in zakaj orientalski narodi tako prosijo svojega boga, naj jih reši pred potujočimi kobilicami.

Angleški prestolonaslednik letalec

Angleški prestolonaslednik nima za sedaj niti velikih skrbi, niti posebnih dolžnosti. Morda bodo skrbi in velike dolžnosti sledile, kadar pade odgovornost za vodstvo velikega angleškega imperija na njegove ramena. Za sedaj se je razen raznim svečanim in reprezentacijam posvetil posebno športu. Najbolj mu uga-ja jahanje in je skoro ni jahaške dirke na Angleškem, na kateri ne bi tudi on sodeloval. V najnovejšem času pa namerava postati, kakor poročajo angleški listi, tudi letalec. Angleška vojna avijatika je dobila namreč nalog, da mu da na razpolago enega svojih najboljših letal, s katerim bo potoval po raznih krajih Anglije. Letalo je že izbrano in pripravljeno v hangarju aerodroma v Northoltu, predmestju Londona. Istotako je določen tudi že eden najboljših angleških pilotov, ki bo vodil princova aeroplan in odletel s prestolonaslednikom — kamorkoli bo pač hotel.

Sport

Velik sportni dan v Mariboru

Prihodnjo nedeljo imata hazenska in nogometna sekcija ISSK Maribora v našem mestu znamenite goste. Prva družina damskega sporta je povabila iz Zagreba hazenašice Akademskega Sportskega kluba, s katerimi stopi letos prvič v težji boj. Družina ASKa je gotovo ena najmočnejših v naši državi, saj je bila v zadnjem srečanju z ljubljanskimi Ilirijankami siguren zmagovalec. Nedeljski nastop naših hazenašic bo tudi prvo resnejše merilo letošnjega znanja Mariborčank, ki je tem važnejše, ker se na praznik v četrtek 17. tm. odigra v Mariboru prva prvenstvena tekma družin SK Mure in ISSK Maribora.

Podobno stališče ima prvo nogometno moštvo ISSK Maribora, ki ima na praznik 17. tm. finalno tekmo za prvenstvo Slovenije v Ljubljani in se bo še prej poskusil v nedeljo z močnim graškim klubom Strassenbahn. Domačini nastopijo najbrž v kompletni postavi s Kirbišem na centerhalfu.

Dohodki nogometne tekme.

Z nedeljsko meddržavno tekmo Madžarska—Avstrija so v Budimpešti mastno zaslužili: ne oziraje se na ogromne dohodke na vstopnini, ki jo je vplačalo 40.000 gledalcev, je dobila zveza od zavarovalnice odškodnino 10.000 pengö t. j. okoli 100.000 Din, ker je padlo do 16. ure več kot dva milimetra dežja!

Nuselsky v Splitu in Zagrebu.

Praški prvorazredni profesionalni klub Nuselsky, ki je gostoval preteklo nedeljo v Splitu pri Hajduku, nastopi v soboto in nedeljo v Zagrebu proti Concordiji in Gradjanskemu. —

Sokolstvo

Sokolsko društvo v Mariboru

Privedi dne 20. t. m. ob 16. uri svoj društven nastop. Privedite se bo vršila prvič na društvenem letnem telovadišču. Spored je: 1. Moška deca — proste vaje, 2. ženska deca — proste vaje, 3. člani bradlja, 4. Moški naraščaj — proste vaje, 5. ženski naraščaj — proste vaje, 6. moški naraščaj — tekma s prenašanjem kije, 7. članice — proste vaje, 8. orodna telovadba, 9. člani proste vaje. Sprevod se o priliki tega nastopa ne bo vršil.

Moderni Diogen

Madžarska narodna zveza, ena največjih madžarskih iredentističnih organizacij, je na svoji zadnji seji izvolila z velikimi slovesnostmi angleškega lorda Rothermera za svojega častnega člana. Pri tej priliki je imel publicist Evgen Rákossy govor, v katerem je nazival lorda »modernega Diogena«, ki je prišel z lučjo v vzhodno-evropsko noč, šel skozi njo in zasvetil nasledstvenim državam. Koncem svojega govora je še pripomnil, da more sicer vsak človek biti v privatnem življenju egoist, kadar pa gre za velike ideje, slavo države in njeno bodočnost, tedaj mora vsakdo postati altruist, kakor je lord Rothermer.

Boj dveh malih z morskim polipom

V Novi Zelandiji se je nedavno pripetil redek slučaj: 14letno dekle se je šlo z 18-letnim bratom kopat v morje. Ko je dekle skočilo v vodo, je brat opazil, da se bori pod vodo z neko črno stvarjo. Skočil je za sestro in jo privlekel na površino. Z grozo pa je opazil, da je sestro objel stokraki polip in jo hotel s silo potegniti v morje. Nastala je obupna borba med bratom in pošastjo. Konečno je dečka uspelo, da je rešil sestro iz smrtnega objema, pri tem pa je tudi njega objel polip s svojimi kraki. Ko sta se končno oba rešila, sta imela telesa in noge zatekle in videli so se sledovi polipovih krakov.

Prispevajte za spomenik Kralju Petru v Mariboru

Viktor Méric:

Pomlajeni

»Ta Farigoulis! ... Zopet enkrat je usta široko odprl.«
Juljeta je nabrala svoj obraz v posebne gube, nedvomljiv znak njene nezadovoljnosti.

»In če bi tudi! ... To ni za smeh ... To ni edini, ki se plazi okrog mene ... in gotovo ne prvi.«

»Samo razjezi se, razvnej se ... srčkana si tedaj.«

Mislil sem samo na njo in vodil sem jo s seboj.

Naenkrat sem se pa udaril s pestjo ob čelo ves jezen:

»Za vraga! Pozabil sem ...«

»Kaj vendar« — je vpraševala Juljeta — »kaj ti je?«

»Članek, zaboga, članek o tej zadevi moram pisati. In na Millota sem pozabil.«

»Jeli to Millot, ta gospod?«

»Klanjam se, gospodična — je pozdravil reporter.

»Ali je gospod tudi novinar?«

»Tudi, gospodična.«

»Dobro tako, potem bi pa kot dober tovariš lahko za njega napisali tisto stvar.«

To je povedala s tako sladkim glasom in očarljivim smehom, da me je mali Millot začudeno pogledal.

Razlagal sem mu:

»Zakaj ne bi? Ko dokončaš svoj članek, ti ne bo težko gotove podrobnosti malo spremeniti in tako spisati članek tudi za mene ... Pišeš lahko, kar hočeš ... samo da ne bo kake neumnosti ... Kaj ne?«

»Oh, gospod«, — je šepetala Juljeta — »obljubite, da boste to storili.«

»Pri moji veri« — je odvrnil Millot s smehom — »odreči mi res ni mogoče. Naj bo! Spisal bom članek tudi za tebe in prinesem ti ga jutri ob desetih k Tribouletu.«

»Torej pri Tribouletu jutri ob desetih.«

»Kam me vodiš?« — je vprašala Juljeta ter se močneje oprijela moje roke.

»Naprej kakor po navadi popijeva čašico žganja.«

»Dobro ... Potem večerja? Kje pa?«

»Hočeš tja gor k »Zelenemu mačku?«

»V oni salon? ...«

»Seveda.«

»In potem?«

Potem? ... Gledališče ... Music-Hall ... potem pa domov.«

»Prav tako.«

Še tesneje se me je oklenila.

Bil je to ravno peti sestanek s tem čudnim bitjem. Nehote sem se je vedno tesneje oklepal, bolj kot je bilo dobro za moj duševni mir. Do tedaj sem poznal le kratke, brezpomembne ljubezenske epizode brez velikega veselja, brez bolešči, kratke ljubezenske ure, ki drugi dan zapustijo kvečjemu malo prahu v srcu. Tokrat me je pa prišlo — kakor se pravi — in sicer močno prišlo. Mrzlica, v kateri sem nestrno čakal na njen klic, mi je ravno danes pokazala diagnozo te bolezni.

Nekega večera sem iz dolgočasje zašel na neko plesišče. Tako smo imenovali dvorane, kjer so se ponoči znašli dvojnogi obeh spolov, ki so izgubili svoje ravnotežje, da se pri zvokih neubranega orkestra premikajo, spodtikajo, gugajo in omahujejo sem in tje, pačijo obraze ter se potijo. To je bil ples. Na teh plesiščih je bila koreografija komplicirana z gimnastiko in aritmetiko. Moralo se je šteti. Ena ... dve ... skok ... nazaj ... Ena ... dve ... tri ... nogo kvišku ... štiri ... pet ... naokrog ... To so bili predvsem plesi: Hupa-hupa, Five step, Gisaska, Volla, Passo-doblos, Saladeiska, Trusstos, Grattoski ... Charleston, Black-bottom, Maboulomm ... Sveti Vid je nadziral krčevito zvižanje s strastnim drgetanjem in zibanjem, satan je bil pa vodnik teh balov.

Tu sem našel Juljeto. Resnico na ljubo moram povedati, da se tudi ona ni najboljše zabavala. Kratak razgovor, čašica šampanjca — in bila sva stara prijateljca. Ta dražestna žena s svojim razigranim telescem! In tako zapeljiva s svojimi čudovitimi očmi, zdaj bajno razširjenimi, na to zopet skrivnostno zastrtimi v senci trepalnic. V trenutkih, ko je zaplamtela v njej strast, so zažareli iz teh oči vznemirljivi bliski, kakor iz brezdna. Oči žene so za moža vedno privlačne, prevzemajo ga z večnim pro-

blemom, ki leži v njih. Raziskuje ga pa zaman. Oči žene se zapirajo pred raziskovanjem. V njih je vsaka obljuba in vsaka izdaja. Ko so se najine oči srečale, mi je domišljija pričarala omamljive slike vročih večerov avgusta ob morju ...

Kakšne so bile v resnici te oči, ki so temno-baržunasto žarele v uživanju in zamaknenosti, v jezi pa trdo in ostro zagorele? Večkrat so z največjo nežnostjo prevzele moje bitje, v veliki strasti so pa žarele rdečkasto, kakor daljni kresovi. V miru je bila njih skrivnost največja, prevečala jih je dobrodušna resnoba, v kateri sem pa le vedno občutil malo ironije in pomilovanja.

Kaj naj opišem njeno vitko telo? Juljeta, Juljeta, edino zarje tvojega telesa in skrivnostnega čara tvojih oči sem se zavedal! Kaj me je brigalo vse drugo! Zupala mi je, da je kot sirota prišla v oskrbo starega, dobrega strica, ki je čudak, a ji vendar daje vso prostost. Pripovedala mi je tudi, da se v prostem času ukvarja z zastopstvom neke zaloge čipk, robčkov in drugih luksuznih predmetov.

Nobenih drugih podrobnosti. Pa kako naj bi še več zahteval ob neprecenljivem daru, ki mi ga je naklonila ...

Ležala je v mojem objemu in njena usta so srkala iz mojih.

Na tak način se je začelo moje preiskavanje veliko pozornost vzbujajočih vlomov, ki so bili višek kronike škandalov leta 1935 in ki so na vso moč razburjali množice.

II.

»Posebno poročilo« o zadevi Novozemske banke ni zvišalo mojega reporterskega slovesa. Najprej me je Millot pri vseh svojih obljubah pustil na cedilu. Pozneje se je opravičil, da je bil vso noč v društvu nekega znanega risarja iz Marseilla. Tako sem bil prisiljen skrupati sam jako klaverno poročilo. Nekaj boljšega sem skušal napisati prihodnji dan, a mi ni šlo od rok. Tolajilo me je to, da tudi drugi listi niso vedeli več ter niso nadkrilili »Večernika«.

Dalje prihodnjič.

Mali oglasi, Malizijev poročilni in socijalni nemena občinoma: vsaka beseda 50 p., najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Ženitve, dopisovanje in oglaševanje trgovskega ali reklamnega značaja: vsaka beseda 50 p., najmanjši znesek Din 10.—

Izbrano kosilo

z vsakdanjo izmenjavo po želji, dijetična hrana za bolne, v sredini mesta se oddaja. Ponudbe na upravo lista pod »Večna«.

947

Eno-oz. dvodružinsko hišo

kupim v Mariboru ali v bližini mesta. Stanovanje na razpolago. Plačljivo takoj. Ponudbe z opisom in navedbe cene na oglasni odelek »Večernika« pod »Takoj«.

943

Stanovanje

3 oziroma 2 sob v sredini mesta išče za takoj, najkasneje do 1. avgusta mirna družina realnega profesorja. Ponudbe sprejema oglasni odelek »Večernika« pod »Profesor«.

944

Kupim staro zlato

srebrni denar, umetno zobovje po najvišjih cenah. — Ilgerjev sin, urar in juvelir, Maribor, Gosposka ulica 15. X

Kovčke za potovanje

vseh vrst, vseh velikosti od najmanjšega do največjega nudi po najnižjih cenah Ivan Kravos, Aleksandrova 13. 863

Šivani sandali in čevlji

se vam podplatijo najceneje in najhitreje v mehanični delavnici Vrtna ulica št. 8. 948

Sandale,

dvakrat šivane, lastni izdelek, kupite najceneje v mehanični delavnici Vrtna ulica št. 8. 949

POZOR! POZOR!

Krojači, šivilje, čevljarji,

ako Vam Vaši stroji nagajajo obrnite se na specialno mehanično delavnico **Justin Gustinčič**, Tattenbachova ulica št. 14, ker ima ista specialni oddelek za popravila strojev vseh vrst. 793

Kabaret Evropa

Dnevno izbran specialen program. Od 16. maja dalje popolnoma nov program. 950

Uslužbeni davek

s komentarjem fin. svetnika J. Mosetizh-a se dobi v knjarni

Tiskovne zadruga
Maribor, Aleksandrova c. 13

Cena izvoda je 18 Din

Spominjajte se CMD!

PAVEL NEDOG

čisti kemično

in barva vsakovrstne obleke, tkanine in žalne obleke v **24. urah** najlepše in najcenejše. 532

MARIBOR

Gosposka ulica 33
Raziagova ulica 22

Najboljše su'no za ženske

in spomladanske obleke, volneni rips, kasha in druge novosti za ženske obleke, perilo, ovratnike, samoveznice, nogavice i. t. d. kupite najceneje pri tvrdki

I. N. ŠOŠTARIČ. Maribor,
Aleksandrova cesta št. 13

IZŠEL JE

ALBUM SLOVENSKIH KNJIŽEVNIKOV

Knjiga, ki je razkošno opremljena stane do 5. maja broširana 130 Din, vezana 160 Din, poština 10 Din več. Naroča se v

knjigarni Tiskovne zadruga, Maribor
Aleksandrova cesta št. 13